

Kommission, der med stor Flid udførte dette Arbejde, har ogsaa følt denne Trang og har omtrent et Aar, før den afgav sin endelige Betænkning, indsendt et Forslag til Lov om Undersøgelse af Ulykkestilfælde paa Søen. Noget Eignende er foreslaaet baade i Sverrig og i Norge, idet de Kommissioner, som der ere nedsatte med et lignende Formaal som den danske, have fraraadet Udførelsen af særlige Lovbestemmelser med Hensyn til Tilfyn med Skibe, men derimod foreslaaet Bestemmelser optagne i Søfartslovene, som i særdeles Meget samstemme med, hvad der findes i det foreliggende Lovforslag, deriblandt idetmindste for Norges Bedkommende Spørter af lignende Bestaffenhed. — Hvad Loven selv angaar, er den i væsentlige Stykker bygget paa det af Kommissionen indsendte Udkast, og det tør vel betragtes saaledes, at Kjernen deri er dels den Pligt, der paalægges Skibsførerne til at gjøre Anmeldelse om tilfødte Spulykker, dels den Myndighed, der er givet Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn, saavel som de ved Loven oprettede Spørter udenfor Kjøbenhavn til at foretage nysigtige og gennemgaaende Undersøgelser af alle saadanne anmeldte Søfader, til at indkalde Vidner, forhøre dem, foranledige Undersøgelse anstillet osv. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa Lovens Enkeltheder, men kun bemærke, at hvad angaar de, om man maa kalde dem saa, nautiske Hensyn, der findes anførte i Loven, anser jeg den i § 3 nævnte Opstilling af bestemte Tilfælde, der skulle være Gjenstande for Undersøgelser, for at være fuldt saa fylldig og omfattende, som hvad der findes i det Udkast, der har været den oprindelige Anledning til Lovforslaget. Der er kun eet Punkt, jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Det vil vise sig ikke saa sjældent, naar Ulykkestilfælde have fundet Sted, og Undersøgelse skal finde Sted, at der forekommer Tilfælde, som fordrer en teknisk Kundskab, der ikke kan forudsættes at være tilstede hos de Søhyndige, der ere Bidsidere i Retten, og dette gjælder maaske navnlig udenfor Kjøbenhavn. Nu vil det isøvrigt være en Følge af § 4, 3die Stykke, og ligeledes af § 8, 2det Stykke, at saadanne Tilfælde, der frembyde særdeles Vanskeligheder, ville blive henviste til Sø- og Handelsretten; men selv der kunde det hændes, at saadan Sagkundskab af teknisk Art ikke altid var fuldt tilstede. Det er ikke saadanne almindelige Spekulationer, der bringe mig til at fremsætte dette, men Forholdene, saaledes som man ser, at de vise sig, navnlig i England. Naar man følger de Rettsforhandlinger, der finde Sted der i Anledning af foresaldene Spulykker, vil man se, at der meget hyppig gjøres Brug af den Bestemmelse, at Rettens Formand har Ret til at tilkalde Mænd af særlig Sagkundskab til at affatte Betænkning i visse mere vanskelige Tilfælde. Det er muligt, at det kunde vise sig ønskeligt at faae noget Eignende bragt tilveie her. Det er imidlertid

ingenlunde min Tanke, at der skulde tilføres Retterne flere Bidsidere end foreslaaet, men kun, i Genhold til den sidste Del af § 2, at Retten eller dens Formand skulde kunne opfordre Saghyndige til at afgive en Erklæring, som da ikke afgaves underhaanden til Retten, men officielt under Navns Underskrift, saa at Bedkommende stod til Ansvar for Indholdet af sin Erklæring. Det er kun en almindelig Hensigtning, jeg i saa Henseende gjør. Med Hensyn til Loven i det Hele vil jeg kun sige, at ligesom den vistnok fyldestgjør et Savn i vor Søfartslovgivning, saaledes anser jeg hele dens Indhold og den Maade, hvorpaa den er bygget, for i alle Punkter at være saa tilfredsstillende, at jeg helt igennem vil kunne slutte mig til den, hvorfor jeg ogsaa tillader mig at anbefale, at den behandles videre her i Thinget.

Nump: Idet jeg tager Ordet for at udtale mig over det foreliggende Lovforslag, skal jeg forudstikke den Bemærkning, at jeg i det Hele og Store kan slutte mig til det. Det har været mig eu stor Tilfredsstillelse, at det er fremkommet. Det vil i væsentlige Retninger afhjælpe Mangler i den nuværende Ordning, og det er min Overbevisning, at, naar det maatte lykkes at føre Loven heldig ud i Livet, vil den kunne blive til stor Gavn. For mig indeholdes Hovedbestemmelserne i andet Afsnit, der taler om Retternes Organisation. Saaledes som Forholdene nu ere, haves der til Behandling af Spøretsfager kun et sagtyndigt Element i Retten i Kjøbenhavn, nemlig i Sø- og Handelsretten. Det er derimod ikke Tilfældet med Retterne udenfor Kjøbenhavn. De, der i det praktiske Liv som Underdommere have haft med Spøretsfager at gjøre, ville ogsaa vide, hvilket Tryk man ofte har følt, hvilke Vanskeligheder, der have været tilstede, naar man skulde til at behandle disse Sager, og det baade, naar der har været Tale om at optage Søforklaring og Tale om Optagelse af Forhør i Anledning af Spulykker. Naar der er Tale om en Søforklaring, er det jo i Reglen Skipperen, der begjærer Forretningen, for at faae oplyst, hvorledes det er gaaet til ved en eller anden ulykkelig Hændelse: et Havari, en Paaseiling, Hændelser, der have nødt ham til at afgive fra sin Kurs og deslige. I de allerfleste Tilfælde vil der selvfølgelig i Virkeligheden ikke være noget at udsætte paa hans Fremgangsmaade; men Dommeren, der skal behandle Sagen, veed dog, at det kan være Tilfældet, at der foreligger en eller anden Feil, der kan have stor Betydning for et eller andet civilretligt Forhold, og han veed ogsaa, at hvis der er begaaet en Feil, er Feilen gjerne begaaet af den, som skal afgive Søforklaringen. Dommeren veed i alt Fald, at han skal have sin Opmærksomhed rettet herpaa. Skipperen indleverer en Afskrift af sin Logbog